

7 per anat

enemistar-se a dues proves.
enemistar-se una persona
amb una altra

|| Teoria física que no admet
 la matèria concebuda com una
 substància inerta o passiva.

Sóc enemic de xafarderia
enemic de dir mentides
La meua boca, enemija de dir
mentides. | L'aigua és enemija
del foc.

enemistar v. tr. fer perdre l'a-
 mistat, fer esdevenir enemic.
 | pron. esdevenir enemic. 7

enemistat f. Sentiment hostil,
 aversió mutual entre dues per-
 sones. Benir enemistat amb algú.

energètica f. Ciència de les lleis que
 governen les manipulacions de l'e-
 nergia. ♀